

## Сексът ме отвращава

*Имах връзка с мъж около 7 години. Много го обичах, но имах проблем – нямах никакво желание за секс. Просто не се нуждаех от него, дори понякога се отвращавах. Заради това и се разделихме. После тръгнах с друго момче и пак се преструвах, че ми е хубаво. Нямах търпение всичко да свърши. Не съм лесбийка, просто не изпитвам никаква нужда. За 10 месеца само веднъж съм правила секс, и то без желание. Даже ми стана лошо и ме болеше. За френска любов пък и дума да не става. Забранила съм да ми се говори за нея. Приятелките ми казват, че това не е нормално и да се обърна за съвет към някого. Знам, че причината е у мен, но как да си помогна?*

Христина

Да, тук сме и сме пред една много важна дилема. Защо така?

Ами напоследък то няма вестници, и телевизионни предавания, а пък за филмите хич и да не говорим, които непрекъснато се стремят и го правят, разбира се ден и нощ, да сложат сексуалността на жената в едни рамки. И тези рамки хич не са добри. Не са добри, защото те искат да я натикат и затворят там в тези рамки тази женска сексуалност с нейната специфичност и особености. И така да я обезличат, като непрекъснато я сравняват със сексуалността на мъжа. Ще рече, всичкото в секса на жената е както при мъжа. Задължително точно същото, без никакви разлики. И ако нещо там в секса при жената не става и не се случва както при мъжа - това вече е патология, нещо неестествено и ненормално. И такива жени се чувстват дълбоко притеснени вътрешно от тази своя "недъгавост", защото не влизат и са извън тези рамки. А пък за другите, те са несправедливо наричани от тях с обидното – ти си нещо

ненормална.

Да, ама НЕ, както обича да се изразява г-н Петко Бочаров (между другото, един рядко ерудиран журналист).

Не, ще пропусна сега тук да развивам пак тезата защо женската сексуалност си има своите специфични разлики с тази на мъжа. И да преминем веднага и конкретно на проблема Ви. Това, че не сте като другите момичета и жени се случва не рядко в живия живот.

Не са малко тези, момичета и жени, които могат да обичат мъжете, но да нямат желание за полова любов в тази си обич, като съществена част от нея. Даже да се отвращават от половата любов. Да не говорим пък за силния им неприязън към някои нейни варианти, като орално-гениталния секс, например.

И така се стига до така наречената дилема на раздвоението: дамата обича своя избраник на сърцето си, но за да го завладее и задържи се принуждава да води полов живот с него, който обаче съвсем не и е приятен. Нещо повече, тя насилва самата себе, и се преструва че в във взаимните им прегръдките изживява удоволствие и постига оргазъм, въпреки че всъщност това за нея са минутите на един истински ад!

Та дилемата е ОБИЧ и АД!

Не, не казвам силни думи. Просто това е положението. Защото Ад-ът се случва най-вече поради онези рамки, за които стана реч в началото. Ако ги нямаше, всяка жена ще потърси разрешаването на проблема си съвсем спокойно и сигурен съм, че ще го намери! Причините за това разминаване на обичта в сърцето на една жена с липсата на желание за секс със мъжа, който обича са толкова, че ще ми е нужно времето, което безсмъртната Шехерезада, е използвала за да омае, със своите вълшебни приказки главата на кръвожадния султан - Хиляда и една нощи. Да, толкова са. Като за всяка причина ще трябва да отделя една нощ, за да я разкажа тук. Но спокойно. Ще ги систематизирам доста редуцирано.

Вече доста е казано, че сексуалността на жената се събужда много бавно и постепенно в годините на нейното полово съзряване, че и доста време след това. Само припомням

онези мъдри думи, на великия френски писател, един много добър познавач на душевността на жената, които звучат така: "Жената става истинска жена, чак след три десетата си година"!

Та в това правило си има и изключения, и то доста много, но само за да го потвърдят. Не малко са жените които, усещат първия си сексуален трепет и желание именно към тази си възраст. И това си е съвсем нормално.

Спомням си една песен, на вече покойния Вили Казасян, която тогава мъничката му дъщеря (сегашната хубавица Хилда) пееше заедно с душеприказчика Тодор Колев. Тя звучеше така: "Ти си още малка - но ще порастеш..."!

Та така, някои жени "порастват" по-бързо, а други по-бавно. И пак повтарям, това си е съвсем нормално. Друг е въпросът, че много мъже не го знаят това, и измъчват партньорките си. Но както се казва също: "Прости им Господи, те не знаят какво вършат!".

Но тук има и нещо друго. И то е съвсем неприятно. Неприятното е, защото не рядко се случват доста неприятни неща, както в детството на едно хлапе - момиче, така и на една съзряваща девойка, да преживеят някаква форма на сексуална агресия спрямо тях, която да спусне бариерата на преживяния ужас от тази агресия и след това да се стопира това "порастване" на сексуалната им чувственост.

Още тук, разбира се могат, като причина за това стопиране на женската сексуална чувственост, да бъдат, както хормонални смущения, така и гинекологични заболявания на още невръстната девойка или вече оформената жена. Да не говорим за вече преживяни аборти или други гинекологични оперативни намеси.

Хич няма да се спирам на страха у една жена, и то съвсем нормална, за това, че при едно полово общуване е възможна бременност, пък както се знае, че понякога тя не е винаги е желана и от двамата. Ако пък е желана, то как ще протече и завърши? Все въпроси започващи с „ако“. Не е лоша думата, ама лъха отдалеч на несигурност. Веднага искам да цитирам, в този аспект един краен резултат на една анкета проведена в края на 90-те години на миналия век в държавите на Северна Европа. На въпроса:

„Какво предпочитате в секса с любимия ви човек?“, анкетираните жени са посочили на първо място предварително определения отговор, който гласи така: ” Да си сложа главата на рамото на моя партньор”. Както е банално да се казва - без коментар.

И съвсем за накрая. Има един много малък процент - около 2-3 %, за всяко поколение да се раждат жени, които имат една вродена полова безчувственост. Ей така са се родили, без никак да са виновни затова!

Дори и с една малка капчица вина от тяхна страна. Както се раждат и мъже и жени с една вродена особеност да не виждат някои цветове от дъгата или да не чуват някои тонове от музикалната стълбица. Никак не е нужно да ги отхвърляме от нашия човешки живот. Защото при тях има най-важното - способността да обичат, и то да обичат истински.

Тогава? Тогава е нужно да ги разберем, да се съобразим с тях и да им помогнем да се адаптират към един нормален човешки живот. Не е нужно да ги учим да се научат да изпитват сексуално желание и оргазъм. Нужно е да им покажем, че ги обичаме, желаем и сексът с тях не значи да вършат това непременно и по задължение. А сексът с тях да е едно реализиране на тяхната обич във едни взаимни и много нежни милувки, прегръдки и целувки. Другото, самото полово общуване ще се случи съвсем не принудено и няма да носи болка и страдание на тези момичета, девойки и жени. Това е.

А сега нещо по конкретно за Вас самата. Хич няма да сбъркате, ако посетите моята сексологична консултация, за да мога конкретно да отговоря на въпроса ви: "Как да си помогна?".

За финал, разбира се, пак Дамян Дамянов, светла му памет. Чуйте само неговото:

Чудо

*Грозното момиче се събуди*

*малко по-красиво заранта.*

*Някакъв човек незнаен, чуден,*

*беше го прегръщал през нощта.*

*Грозното бе станало красиво,*

*Тихо се усмихна на деня.*

*Не изми лицето си щастливо,*

*За да не измие и съня.*

Виждате сама, че всичко хубаво, което ще се случи със Вас е занапред!